

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਦਵਾਰਕਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ ਹੰਸ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 527,

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ 3) - ਐਸ 13-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਐਕਸਪਾਰਟ-ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 7 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਸਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਕਸਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਦਾਲਤ (ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ) ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਸਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਉਸ ਦਿਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਕਸਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਟੈਂਡਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ 1956 ਦੇ ਐਕਟ 29 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ 1949 ਦੇ ਐਕਟ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਧ ਕੁਮਾਰ ਬਾਹਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 14 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਦਰਖਾਸਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਕੇ.ਕੇ. ਕੁਕੁਰੀਆ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ ਐਲ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੰਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ 11 ਮਾਰਚ 1960 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੇਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰੀਕ 15 ਮਾਰਚ, 1960 ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 15 ਮਾਰਚ 1960 ਨੂੰ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 200 ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ

ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਆਪਣੇ 16 ਜੂਨ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ 15 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਕਾਇਆਂ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ, 473 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 6 ਜੂਨ, 1961 ਤੱਕ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ 26 ਰੁਪਏ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਰੁ. 25 ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਦੋਂ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਖ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਟੈਂਡਰ ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕਤਰਫਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਅਜਿਹੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇ (ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ।" ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਆਦਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬਲ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ 4 ਸਤੰਬਰ, 1951 ਸੀ ਅਤੇ 5 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ' ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 15/ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ:-

"ਆਰ.7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਜੇ ਕਿ 4 ਸਤੰਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪਾ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪੈਸੇ

ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੈਸਾ 4 ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 5 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਇਹ ਕੇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਆਮ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਮਾਮਲਾ 0. 9 ਦੇ ਆਰ.7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਲਈ ਉਹ ਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਟੈਂਡਰ ਹੈ। "

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੋਨੀ ਜੇ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਲੈ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਚਮੁੱਚ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 7, ਅਤੇ ਸੋਨੀ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਪੰਜ 247

ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਏ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।